

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Maxim Iacobeț împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, în privința inculpatului

*Gherasimciuc Igor Valeriu, născut la 28 ianuarie 1995, originar și locuitor al s. Hiliuți, r-nul Fălești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*în instanța de fond:*

*Termenul de examinare a cauzei*

*29 mai – 23 iunie 2014,*

*în instanța de apel:*

*17 iulie – 29 octombrie 2014,*

*în instanța de recurs:*

*21 ianuarie – 04 martie 2015;*

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 23 iunie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Gherasimciuc Igor a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate M. Iacobeț prejudiciul material de 4225,64 lei, fiind respinsă în rest acțiunea civilă, ca nefondată.

2. Instanța de fond a constatat că la 20 aprilie 2014, ora 22.00, Gherasimciuc I., fiind pe drumul central din s. Hiliuți, r-nul Fălești, în urma relațiilor ostile apărute între el și M. Iacobeț, intenționat i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i leziuni corporale medii, sub formă de fractură deschisă a mandibulei pe stînga, cu deplasarea fragmentelor, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 95D din 13.05.2014.

Instanța a reținut că inculpatul a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, declarînd că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

Dat fiind că vina inculpatului a fost dovedită prin probele administrate, instanța a încadrat acțiunile lui în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că este una mai puțin gravă, de personalitatea inculpatului, că nu are antecedente penale, la locul de trai este caracterizat pozitiv, este tânăr, locuiește împreună cu familia sa, a recunoscut prejudiciul material în sumă de 4225,64 lei, care a fost confirmat prin bonuri de către partea civilă.

**3.** Partea vătămată M. Iacobeț a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu încasarea prejudiciului material în sumă de 2875,62 lei și moral în mărime de 20.000 lei.

Apelantul a invocat că suma de 20.000 lei este corespunzătoare suferințelor lui psihice și fizice, având în vedere că a petrecut mult timp în spital, fiind cu dantura desfigurată în urma rupturii mandibulei.

Urmează a fi încasat suplimentar de la inculpat prejudiciul material de 2875,62 lei: costul biletului la tren - 1006 lei, deplasărilor la spitalul din mun. Bălți și la spitalul din or. Fălești - 1000 lei, produselor alimentare speciale - 869,62 lei.

**4.** Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate M. Iacobeț prejudiciul material de 4225,64 lei, prejudiciul moral de 5000 lei și cheltuieli de judecată de 2500 lei, fiind admise în principiu celelalte cerințe din acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului lor să se pronunțe instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, privind criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

Totodată, concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii civile în mărimea prejudiciului material de 4225,64 lei, este una pripită și nefondată. Or, respingându-i în rest celelalte cerințe de recuperare a despăgubirilor materiale, instanța a lipsit partea vătămată de posibilitatea formulării pretențiilor în ordinea procedurii civile, în vederea recuperării cheltuielilor suportate în urma acțiunilor inculpatului, astfel nefiind restabilit echilibrul social, părții vătămate nefiindu-i adusă satisfacție pentru suferințele suportate.

Instanța a reținut nerespectarea de către partea vătămată, prin intermediul avocatului V. Teleba, atât a formei scrise de înaintare a unor cerințe suplimentare, bonurile de plată prezentate instanței de apel neavând suport la confirmarea sumelor cheltuite, cât și ne fiind acoperite de înscrisuri medicale, ce ar demonstra necesitatea acestor cheltuieli. În atare condiții, solicitarea apărătorului și părții

vătămate privind încasarea respectivelor sume nu poate fi admise, urmînd a fi efectuată o descifrare documentară a acestora.

Cheltuielile de judecată suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice, urmează a fi admise în parte, adică proporțional cerințelor admise în apel.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial și moral cauzat prin acțiune. Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensație poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Ținînd cont de normele expuse, urmează a se încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 5000 lei. Or, ca rezultat al acțiunilor criminale ale inculpatului, acesta a avut de suferit și moral, avînd dificultăți în vorbire și alimentare, suportînd și dureri fizice semnificative.

**5.** Partea vătămată M. Iacobeț, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie încasat prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3500 lei.

Recurentul a indicat că instanța de apel a dispus încasarea doar a 5000 lei din suma de 20.000 lei cerută, fără a da o apreciere din ce cauză a decis astfel. Suma atribuită este foarte mică, ori imediat după ziua de 20.04.2014 a petrecut majoritatea timpului în spital, fiind cu dantura desfigurată în urma rupturii mandibulei, fiind rupt de la modul normal de viață și avînd consecințe nefaste și în ceea ce privește posibilitatea de a vedea normal cu ochiul stîng, fiind atinse terminațiile nervoase ale acestuia. Suma de 20.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, v-a acoperi suferințele fizice și morale pe care le-a suportat pînă în prezent.

Urmează a fi încasată și suma integrală a cheltuielilor de judecată, în mărime de 3500 lei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

**6.** Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se

atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea compensației pentru prejudiciul moral și cheltuielile de judecată, luînd în considerare prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform căror la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate. Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura civilă în alt sens decît cel pe care îl propune partea vătămată este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă, astfel, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**D E C I D E :**

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Maxim Iacobeț împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, în privința inculpatului Gherasimciuc Igor Valeriu, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 martie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun